

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

CİLD I

'Dirilmə'



I Fəsil



~Eden onun yeganə bərabəri idi. Sakit bir duman içində, sakit dağ meşəsi mükəmməl və təmiz bir cənnət — hətta pozulmamış yaradılış kimi xidmət etmişdir . Səs-küylü quşlar qalın yaşıl ət örtüyündə uçurdular və səhər günəşi ağacların təpələrindən şüalar saçaraq, dumanın arasından rəngli işıq parçaları atırdı. Duman dəfələrlə kökləri və sürfələri yoxlayan gəzən bir heyvan üçün ayrıldı, lakin məxluqu yenidən uddu və əvvəlki kimi, qırılmaz bir divara çevrildi. Tək bir yarpaq günəş işığının şüaları arasından tənbelliklə spiral şəkildə hərəkət edərək dumana qarışdı. Başqa bir yarpaq yarpaq birincisini, daha sonra isə birini izlədi. Quşlar susdu, günəş işığı qaraldı.

Və beləliklə başladı.

Duman qaçan vəhşi heyvanlarla qarışmağa başladı və yarpaqlar, budaqlar və lələklər yağdı.

Ağaclar parlaq quş sürüləri kimi göyə qalxırdı. Dağlar guruldayırdı və ağaclar yer üzü döyünən qonq kimi yellənərkən yellənirdi. O dəhşətli səsin zirvəsində, dəhşətli qanadlı varlıqların izdihamı dağın zirvəsindən yuxarı qalxaraq gəldi. Bəziləri, Sikloplar, ağaclar qədər uca idilər. Digərləri, Ximera kimi, insan uşağından hündür deyildilər. Hamısı döyüş geyimində idi, membran qanadları həyəcədən yellənir, caynaqları qılınc və qalxanları tuturdu. Minlərlə Mələk, Nəhəng və Qrotesk ordusu, Qriqori, Nefilim, Eljo, Qorqon, Titanlar və Sikloplar, birlikdə dağın yamacından aşağı axın etdilər - xarabalıq uçuşunu kimi. Küləkli alovun önündə tamamilə qara gözlü bir dəstə Mələklər enən izdihamı kölgəli vadiyə apardı, yamac boyunca geniş bir zolaq oydu və meşə düzənliyini basdı. O müqəddəs olmayan legionun ardınca heç bir canlı qalmadı. Sonra, necə tələsik gəldisə, elə də tez yoxa çıxdı.

O vaxtdan bəri baş verən dağıntılar qədər dağıdıcı mənzərəni yeni bir sükut bürüdü. Nəhayət, yer ikinci bir dəstənin keçməsi ilə inildəməyə başlayanda qonq səsi eşidildi. Dağın o tayından birinci dəstə ilə eyni geyimdə olan, lakin tamamilə fərqli bir növ kimi təsnif olunmağa layiq olmayan başqa bir mələk legionu gəldi. Bu canlılar cinlərdən daha çox iri kişi və qadınlara bənzəyirdilər; Gözləri eyni dərəcədə qara olsa da, qəzəbdən daha çox niyyətli idilər.

Dağın zirvəsində dayanan canlılar aşağıdakı viranəliyi seyr etdilər. Aparıcı mələk Mikayıl dönüb minlərlə xor xoru kimi səslə danışdı. "Burada bir aldatma toxunub - onlar qalır!" Aşağıdakı tərki edilmiş yamaca dönərək qışqırdı: "Semjaza, sənin rahatlığın olmayacaq! Sehrini ləğv et!" "Serber! Araqil!" Cavab gəlmədi. "Özünüzü göstərin! Taxtın əmri ilə!" Mələk nəyə çəkdi.

Göydən daha iki legion mələk endi, onların sayı az qala yox olacaqdı. Mikayılın dəstəsi arasında işıqlanmadan əvvəl günəş. Bunlar Cəbrayıl və Rafaelin qoşunları idi. Mikayıl onlara müraciət edərək dedi: "Semjaza və onun legionları aşağıdadır. Serber öz sıralarını aşağıdakılarla birləşdirdiyindən bəri bizə də xəyanət etdi ... Qəfildən yıxılan bir ağac Mələk Araqielə çevrildi və Mikayıla tərəf qaçarkən belə, onun əsl formasını ortaya qoydu.

"Maykl!" Rafael xəbərdarlıq etdi.

Maykl fırlanıb qılıncını tək bir hərəkətlə havaya qaldırdı. Araqil onun üstünə düşdü, qılıncı ilə ona tərəf sürüşdü və qılıncı onu sancarkən belə qışqırdı. Araqil yerə yıxıldı və əriyən toz ləkələrinin qəzəbli bir sürüsünə çevrildi.

"Semjaza!" Maykl qışqırdı. "Sənin aldatmacanın səni mühakimədən məhrum etməyəcək." O

Mikayıl qılıncını yerə soxaraq açıqlığa addımladı. “Burada başqa bir qapı olacaq”, - deyə Mikayıl qışqırdı. Mikayıl parlaq bıçağı çəkəndə dağ yenidən titrədi, yaralı torpaqdan qan püskürürdü.

Havanı yarib keçən bir qışqırıq və qaya kimi görünən şey sinəsindəki boşluqlu bir yaraya yapışmış Semjazanın büdrəyən fiquruna çevrildi. “Serber!” deyə qışqırdı. “Qılıncı sındır! Yaranı bağla!” Semjaza yığılıqda sehri pozuldu və mənərə dəyişdi. Yıxılmış ağacların və qayaların dağınıq vəziyyətdə olduğu yerdə indi minlərlə cin legionu dağılmış dağın yamacında əyilmiş vəziyyətdə dayanırdı. Dərhal onlardan biri dağın yamacında yuxarı qalxdı: üç it başlı, dişlərini qıcayan və ilan quyruğunu qamçılayan dəhşətli bir mələk — Serber. Küləklər fırtınanın gücü ilə əsdi və buludlar tələsik qaralan səmaya qarışdı.

“Ezequeel!” Semjaza qışqırdı. “Buludlar! Qılıncı qırın!” Semjaza qısa bir məsafəyə yuvarlandı, öldü və toz buluduna çevrildi. Semjaza ordusu hücumə keçdi, Serberin ardınca dağın yamacında Mixaylola tərəf qalxdılar. Dağın başındakı üç legion sakitcə geri çəkildi, diz çökdü və başlarını əydi. Qara burulğan fırlanan buludlardan yerə doğru endi. Yer tərpendi və Mixayloun qılıncının vurduğu qanayan yarıdan bir qaya qalxdı. Burulğan kobud daşı bürüdü və qara rəngə boyadı, daşı qəzəblə hərəkətə gətirdi və yazdı. Xaosdan beş səthinə yüzlərlə sıra mürəkkəb dairəvi və xətti simvollarla həkk olunmuş cilalanmış düzbucaqlı çıxdı.

Yaranan monolit Serberin irəliləməsini məğlubiyyətə çevirdi. Hücum edən legion təkbaşına dönüb dağdan aşağı endi, qorxu qara gözlərindəki qan ehtirasını əvəz etdi, amma artıq çox gec idi. Darvaza hazır idi. Qaçan Mələklər sanki hava özlülüşmüş kimi yavaşladılar, qaçmaq üçün mübarizə apararkən belə yavaşladılar və sonra dayandılar. Qasırga onları əsir, hər birini monolit udana qədər ürəyinə doğru sürüklədi. Sonuncu yoxa çıxdıqda, monolit ürəyi yanib kül oldu və mərkəzində boşluq qaldı. Burulğan göylərə qalxdı və buludlar fırlanmasını yavaşlatdı. Sükut içində Mələklər yeni hazırlanmış darvazadan qalxan buxarın səsinə eşidə bildilər.

Hamar qara monolit on fut hündürlükdə, beş fut enində və iki fut dərinliyində idi və görünən hər qarışı mələklərin və Tanrının dilində ayələrlə örtülmüşdü. Monolitin şüşə kimi qara səthi ən yaxşı güzgü qədər mükəmməl hamar idi və mərkəzi dəlik formasında qüsursuz idi, bir fut enində və daşın eninə qədər bağırsaqlarını açırdı. Daş möhür mükəmməl idi.

Diz çökən Mələklər ayağa qalxdılar. Mikayıl Cəbrailə tərəf döndü. "Qalan Müşahidəçilər Uhr təpələrində gizlənilər." Cəbrayıl qılıncını sığallayıb dağın yamacından yuxarı qalxdı. "Qəbriel," deyə Maykl onun ardınca səsləndi.

Cəbrayıl addımlarını pozmadan çiyininin üstündən baxdı və Mikayıl əlavə etdi: "Onlar öz qılıncı ilə - Taxtın əmri ilə öldürülməlidirlər ". Cəbrayıl təsdiq cavabını yellədi , böyük bir daşın üstünə tullandı və legionunun başı üzərindən qışqırdı: " Uhr vadisinə! Sonuncu Qriqoriyə!" Cəbrayıl legionunu möhkəm qucağında tutaraq qərb üfünə doğru irəlilədi .

"Bəs Azazel hara qaçdı, Michael?" Rafael çoxlarının səsi ilə soruşdu.

"O, Haradanın səhra dağlarına uçub", deyə Maykl cavab verdi. "O, and içib"

Lüsifael ilə ittifaq. Azazel daha çox sayda müdafiə müqabilində onun Taxt iddiasını dəstəkləyir ." Michael fit çalan monolitə baxdı. Michael davam edərkən ikisi daş möhürün ətrafında fırlandılar: "Və Batarelin çoxsaylı legionları tezliklə onun sıralarını doldurur." Michael qısa müddət dayandı və Rafaelə baxdı - narahat bir alını onun üz. "Əgər onlar birləşsələr, Lucifael lazım olan sayda insanı əldə edir. Nefilimlər də öz sıralarını möhkəmləndirir; və o, hər şeydən əvvəl Taxtı arzulayır ."

Rafael dönüb qılınc və qanadlardan ibarət geniş səmavi sıralarının üzərindən qışqırdı: "Biz Batarel legionlarına və qalan Nefilim qoşunlarına qarşı hərəkət edirik!" Mələklərin yarısı şərq səmasına doğru cırıldı və Rafaelin arxasındakı hava sıralarını bağladı.

Daha sonra Mikayıl qalanlara əmr etdi: "Lüsifaelin yeni legionlarına qarşı hücumlar üçün düzülün! O, bizi gözləyir; amma Taxt yolumuzu işıqlandırır! Əvvəlki kimi, əvvəlcə nəhəngləri və yer cinlərini öldürürük. Bir nəfər kimi hərəkət edirik - gecikməyin!" Ağ qanadlar və parıldayan zirehlər buludu Mikayılın arxasındakı səmaya partladı və dayanan möhürü tərək etdi.

Beləliklə, möhür təxminən altı yüz əsr ərzində dayandı, çoxdan üzərinə toz çökdükcə, daha sonra torpaq və qaya təbəqələri çökdükcə elementlər və zaman tərəfindən gizlənməmişdi. Asiya qitəsində örtülmüş, onilliklər bir-birini cütləşən Çin milçəkləri kimi təqib edərkən yuxuda qalmışdı.

Yer üzündəki işlərə nəzarət edən Mələklər olan Gözətçilərin və Qriqorinin süqutu ilə yalnız

İnsan yaxşı yerə nəzarət etmək üçün qaldı və O, bir çox nəsillər boyu belə etdi.

Sonra, bağlarına qulluq edərkən, insan təsadüfən basdırılmış qapını tapdı. Bunu bilərək ilahi mənşəli olmaq üçün əsrləri təmizləyib onu qoruyub saxladı, üstündə bir məbəd tikdi. Daha yarım min il ərzində əsəri gizli saxladı, ona ibadət etdi və həyatını buna yönəltdi — ta ki gün gəldi ki, möhürü açmaq üçün kifayət qədər bilikli oldu, amma yenə də onu açmağa cəhd edəcək qədər axmaq qaldı.

~*~

Mərkəzi Çin ~ 1331-ci ilin iyun ayı

Bəzəkli Çin məbədinin nəhəng damında yüzlərlə göyərçin düzülmüşdü, seyrək çıxıntı sahəsini daha çox ələ keçirmək üçün bir-birini dimdikləyib çırpınırdılar. Yenə və yenə də tıxaclı silsilədən tək bir quş qanad açdı, geniş dairə çəkdi və yenidən ora qovuşdu izdiham kütlənin içinə doğru yoxa çıxırdı. Çəpərin altında onilliklər boyu göyərçin nəcisi daş səthləri boz və ağ rəngə boyamışdı. Bərabər məsafəli platformaların üstündə yerləşən daş heykəllər göyərçin rəfindən çıxıb gedirdi. Hər biri dörd fut hündürlüyündə və membranlı, yarasaya bənzər qanadları olan Qrotesk daş heyvanı təsvir edirdi.

Bu daş heyvanların bəziləri əjdahaya, digərləri qismən insana, digərləri isə ibtidai görünüşlü, lakin humanoid idilər. Bəziləri qanadlarını açıb əyilmiş, bəziləri isə qanadlarını yığıb qatlamışdılar və sonra ikisinin müxtəlif kombinasiyaları mövcud idi. Heykəllərin təfərrüatları və təsadüfi duruşları o qədər canlı idi ki, onlar... daşda donmuş canlı varlıqlar idilər. Onlar hər tərəfə doğru irəliləyərək məbəd bütünü üst hissəsini əhatə edirdilər.

Məbəd özünü min il əvvəl yonulmuş qeyri-müntəzəm daş lövhələrdən ibarət olduqca qədim idi. Uçan cinləri təsvir edən aşınmış oymalar tikilinin xarici divarlarını örtmüşdü, ən çox yayılmışı isə qanadları açılmış və tamamilə ortaq bir mərkəzə malik üç dairə ilə əhatə olunmuş əjdaha ikonası idi. Məbəd üzünü üç tağlı giriş əhatə edirdi, mərkəzi tağlı giriş isə hər iki tərəfindəkilərdən daha hündür idi. Hər bir tağın sol kənarını səkkiz futluq üç qanadlı aslana bənzər heyvan daş oyması qoruyurdu və üç tağdan hər birinin üstündə ayrıca Çin yazısı həkk olunmuşdu. Ümumilikdə, sağdan sola oxuduqda, tamamlanmış hissəni belə tərcümə etmək olardı: "Uçan Əjdaha Məbədi".

Manikürlü bağlar məbədi əhatə edirdi, dayaz tik ağacından tikilmiş körpülər isə irəli-geri əyilirdi. sürüşkən bir çayın o tayında. Daxili bağın bonsai ağaclarının və qayalarının arxasında meyvə və qoz bağları və kiçik sərt ağac meşələri daha vəhşi dağ meşələrinə yol açdı. Bu düzülmiş bağların və ram edilməmiş meşələrin kənarında qədim, yerli ginkgo ağacında bir Çin qaratoyuğu oturmuş, havanı sakit tonlarla doldurmuş, səhərin ortasında isə günəş işığı cığırıları və hovuzları ləkələmişdi.

Qara xalatlı rahiblər sırası meşədən ilan kimi çıxdılar və təntənəli şəkildə daşdan aşağı endilər.

Binaya aparan yol. Başlarını aşağı salıb əllərini qarşılarına qoyaraq cığırla duman kimi süründülər. Ölüm kimi səssizcə məbədə daxil oldular. İçəridə hər üfüqi səthdə saysız-hesabsız şam yanırdı və deşikli qutulardan şirin buxur tüstüsü yayılırdı. Şamlar və buxur birləşərək məbəd divarlarının içindəki atmosferə qalın mənəviyyat havası qatırdı. İpək rahiblər ardıcıl üç otaqdan keçdilər, hər otaq əvvəlkindən daha böyük idi. Bunlardan sonuncusu

nəhəng idi və içbükey tavanı kahinlərin üzərindən yuxarıya doğru uzanırdı. Uçan heyvanların oymaları tavanın günbəzini əhatə edirdi. Əyri səthini saysız-hesabsız kəşişən xətlər və yazılar işarələyirdi və göylərin ətraflı astroloji xəritəsinə bənzəyirdi.

Otağın mərkəzindəki cilalanmış döşəməyə mükəmməl simmetrik dairəvi bir çuxur açılmışdı. Çuxur böyük, təxminən on üç fut dərinlikdə idi. Məbədin döşəməsi kimi, çuxurun silindrik divarı da hamar və cilalanmış idi və çuxurun mərkəzində, məbədin döşəməsindən on üç fut aşağıda daş möhür dayanırdı. Altmış min il keçməsinə baxmayaraq, Darvaza Daşı Müşahidəçiləri və göylərin böyük bir hissəsini udduğu gün kimi qüsursuz və toxunulmamış qaldı.

Dörd arıq keşiş çuxurun kənarında oturmuşdu, ayaqları qatlanmış, xalaları çiyinlərindən çəkilərək dar sinələri və nazik qolları görünürdü. Onların çürümüş halı uzun müddət oruc tutduqlarının sübutu idi. Dartılmış boyunlarında və sümüklü qabırğalarında tər parıldayırdı və heykəl kimi oturduqları zaman gözləri batmış yuvalarının dibində yanırdı. Dərin düşüncəyə qərq oldular. Rahiblər dəstəsi dörd keşişin ətrafında dövrə vurdular, sonra çiyin-çiyinə oturub kahinlərin və çuxurun ətrafında möhkəm bir divar yaratdılar. Daha çox rahib gəldikcə, onlar ikinci, sonra isə üçüncü dairəni təşkil etdilər, ta ki düşüncəli müqəddəslərin üç konsentrik halqası otağı doldurana qədər. Dərin sükut içində, ara-sıra yanan şamların səsi uzaqdan gurultu səsləri ilə günbəzdə yumşaq bir şəkildə əks-səda verdi.

Tezliklə əraziyə daha üç keşiş daxil oldu. İki böyük şamlar daşıyırdı, üçüncüsü isə təzə qan kimi qırmızı paltar geyinmiş halda onların arasında gəzirdi. Əlində qədim, bükülmüş perqament var idi. Üç keşiş rahiblərin dairəsinin kənarında dayandı və qırmızı geyimli keşiş tumarı açaraq Çin yazılarının sütunlarını göstərdi. Perqamentdə Qarı Daşının səthlərinə həkk olunmuş ayələrin tərcümələri var idi.

Məbədin xaricində, ətrafındakı yeganə səs sakit çayın gurultusu idi. Qaratoyuq qəfildən qaçdı və bağ çiçəklərinin arasından bir arını qovdu. Oxuyan quşun dimdiyi arını havadan qoparan kimi partlayış oldu və dərhal

Məbədin günbəzi parçalandı və daş parçaları yüzlərlə fut hündürlüyə havaya qalxdı. Beyin silkələnməsi o qədər şiddətli idi ki, ən yaxın ağacları yarpaqlarından soyundurdu və qranit daş və insan sümüklərinin parçaları yanmış gövdələrini sancdı. Bağçaya nəhəng daş parçaları yağdı, budaqları qırdı və kraterlər basdı. Səliqəli şəkildə qazılmış torpaq. Qabaran toz və kül yerin üzərindən sürətlə yayılaraq bütün dağ yamacından piroklastik qabarma-çəkilmə kimi aşağı yuvarlanırdı.

Məbədin qalıqları şiddətli istidən parıldayırdı, ayaqda qalan daşları çatladırıdı.

Və yenə də temperatur yüksəldi, ta ki məbədin episentridəki hamar çuxurun yanları sızan şirə kimi mayeləşənə qədər. Məbədi əhatə edən yanmış ağaclar alovlandı . Yaralanmamış Darvaza Daşı kraterin mərkəzindən görünürdü. Daşın mərkəzindəki dəlik ödlü qara dumanla qalın bulanıqlaşdı və bu da çalxalanmağa başladı.

kükürlü qazlar kimi sıx, özlü, kaustik bulud kimi Gatestone-dan tökülən tüstü .

Bulud kraterdən qalxıb yerə sığındı, yüngül külün altında isə süründü. Yox olmadı, amma tək bir qaynayan kütlə kimi yığılıb qaldı və kül oldu.

Bağdakı yaşıllıqlar onun ardınca gəlirdi. Sonra, zədələnməmiş bir açıqlıqda, öz üzərinə yuvarlanaraq mərkəzində birləşməzdən əvvəl qısa bir müddət dayandı və yerində fırlandı. Dərin bir küləkdə ildırım kimi işıq qövsləri kütlənin dərinliyində bir forma əmələ gəldikdən sonra parıldadı. Əvvəlcə kölgə kimi, sıxlıq və quruluş toplamaq üçün təkamül keçirdi və nəhayət, ət tonları əmələ gəldi. Bulud seyrələrək, geniş membranlı qanadları olan çıpaq bir qadını üzə çıxardı. Belindəki saçları qara oniks kimi qara və ipək sap kimi nazik idi. Gözləri və dırnaqları da eyni dərəcədə qara və parıldayırdı, bu da Ölüm kimi solğun, demək olar ki, şəffaf dərisi ilə kəskin şəkildə ziddiyyət təşkil edirdi. Onun Mələk kimi Hətta Həvvanın özü belə onun gözəlliyi ilə müqayisə olunmaz idi. O, müqəddəs olmayan Lüsifael, Əjdaha , cazibədar Lilit, parlaq Səhər Ulduzu, qədim Heyləl və Cəhənnəm Ana Sukkubu idi — əsrlər boyu minlərlə ad daşıyıb. Lüsifaelin maddiləşmiş ruhu bir çox qadının səsinə tüpürdü: "Bir! İki qaldı", o, dağıntıları diqqətlə seyr edərək ah çəkdi.

Ətrafında dağılan brume səsi kabus mənzərəsini açırdı. Məbədin ərazisi tüstülənən, cəsədlərlə dolu xarabalıq idi. Məbədin parıldayan qalıqlarını qaranlıq bir sahə əhatə edirdi və xarici bağlar susuzluqdan ölərək düz və yanırıdı. Çaydan buxar qalxırdı, indi his və kömürlə qaralmışdı. Bonsai ağacları çatlayır, yanırıdı və bəzən biri və digəri külə və külə çevrilirdi.
dayandı.

Lüsifael irəli addımladı və yerdən ölü bir göyərçini çıxardı. O, quşu oxşadı. qayğıkeş bir ruh. "Hələ yox, əzizim," deyə pıçıldadı. "Gəl." Quş canlandı, başı sanki boynu qırılmış kimi yelləndi. Quş onu sığalladı. "Həqiqətən. Geri qayıt, balaca." Bir." Gözləri onun gözləri ilə birlikdə açıldı və qıvrıldı. Gözlər çırpındı və qadın onun boynundan yapışdı. Qız quşu üzünə tutdu, dərindən nəfəs aldı və çətinlik çəkən quşun üzərinə qalın kükürlü bir bulud buraxdı. Lələkləri sarı rəngdə idi.

Çürümüş tükün içində, demək olar ki, yer üzündəki hər bir canlı üçün məhv toxumları qabaqda idi, çünki Asiyanın və nəhayət, Avropanın böyük bir hissəsini çürüdəcək qədər ölümcül bir mikrob daşıyırdı. Mikrob Qara Ölümün əsl aləti olan Yersenia Pestis idi. Lüsifael quşa gülümsəyərək dedi: "Məni dinlə, balaca. Sözümlü insanlara çatdır ki, mən tezliklə özümü geri almaq üçün gəlirəm". Göyərçini havaya atdı. Lüsifael kül buluduna çevriləndə göyərçin dairəvi şəkildə cənuba uçdu və sonra qarğaya bənzədildi. Dumanlı üz torpağı parçalayıb Qarı Daşının dəliyindən keçdi.

Göyərçin havada dağ yamacı boyunca yöndəmsiz və nizamsız şəkildə uçub düzənliyə çıxdı. Kölgəsi kiçik bir yaşayış məntəqəsinin saman damlarını süzdü, tarladan və kolluqdan keçərək qaçdı. Nəhayət, quş yolunu tarlaya tapdı. sıx bir kəndin ürəyi. Tutma vəziyyətinə düşdü və yerə yığıldı, özünü bir binanın taxta divarına çırpdı və qaynar kənd bazarındakı balıq dükanının arxasında yerə yığıldı. Həftə yığılıb bazar boşaldıqca, heç kim yox idi. ölü quşu gördü və getdikcə artan qaranlıqda cəsəddən çıxmağa başlayan xəstə solğun işığı görəndə heç kim qalmadı.

Göyərçin donub qalmışdı və üşüyürdü, amma lələkləri hələ də xoşagəlməz sarı parıltı ilə parıldayırdı. İlk işıqda cəsədin üstünə bir cüt qara siçovul rast gəldi. Siçovullardan biri iylədi. Açıq gözünü gördü, digəri isə arxasını iylədi və hər ikisi cəsədi təzə tapıb içinə girdi. Lakin bu dəhşətli ziyafəti bitirməmişdən əvvəl bir kişi balıq dükanına yaxınlaşdı, yaşıl arxalı milçəkləri yellədi və ağır, südgözlü bir balığı tövlənin kobud lövhələrinə vurdu. Siçovullar quşun ətindəki xəstəliklə dolub qaçdılar.

Siçovullar bacarıqlı ovçular idilər, lakin gəmiricilərdə görünməyən şəkildə yeyən parazitlər daha da təsirli idilər. Məbəd göyərçini ilə bazara çıxan basillər siçovulların bədənlərində çoxalaraq onları canlı bir güveçə çevirirdi və cadugərlər onları yoluxdurmuş birələr üçün ölüm dəmləyirdilər. Bakteriyalardan çox təsirlənmişlər də, birələr yoluxmuş siçovul qanı ilə doymuşdular və dərhal onu təmizlədilər.

Növbəti yeməyə hazırlaşarkən sonrakı ev sahiblərinin bədəninə qayıtdı. Göyərçin siçovulların bazarına manna kimi düşdükdən iki həftə sonra birələr mikrobu kənddəki hər siçana yaydı.

Siçovullar ölməyə başladı və bu da birələri daha sağlam qida axtarmağa məcbur etdi. Xəstəlik də gəmirici populyasiyasını məhv etdikcə yeni çoxalma yerləri axtardı və milyardlarla birənin mədəsində yayıldı və yeni sahibin - xəstəliyin növbəti qurbanına - insanlara keçdiyini aşkar etdi.

Bu şirin və günəşli səhərdə gənc bir çinli qız lənətlənmiş göyərçinin sahilə çıxdığı yerdən bir neçə addım aralıda yerləşən meyvə köşkünün üstünə yığılmış qara zəncəfil dəstələrini yoxladı. Qız kiçik bir dəstə göstərərək, köşkü idarə edən yaşlı qadından bunun üçün nə istədiyini soruşdu. Qadın dişsiz təbəssümü qarşısında yeddi barmağını yellədi. Qız gülümsəyərək qəbul etdi: "Bu, ədalətli qiymət idi". Qadın qızın sikkələrini götürüb dəstələnmiş kökləri uzatdı, amma həmin anda gənc müştərisi qışqıraraq köşkdən uzaqlaşdı. "Siçovul!" deyə qışqırdı, xoş sifətləri ikrahla büzüldü. "O, üstündən keçdi" ayağım.

Qadın tənbel əlini havada yelləyərək güldü. "Yalnız zərərsiz zərərvericilər", dedi, gülümsəyərək. "Onlar, sanki ev heyvanları kimi, bu qədər yemlə cəsarətləniblər".

Qız artıq qoca qarıdan uzaq olmaq arzusu ilə alış-verişini almaq üçün əlini uzatdı. və onun "ev heyvanları". Ayağında sancı hiss edərək, satıcıdan geri çəkildi və uzun ətəyinin ətəyini qaldıraraq çılpaq ayağını göstərdi. Qaşqabağını salaraq diqqətlə baxdı. Bunu edərkən geyindiği enli saman papaq yerə düşdü və oradan keçən bir tacir onu tapdaladı. Ən adi bədbəxtliklərdə əylənmək istəyən yaşlı qadının gülüşü guruldadı. Qızın kəskin baxışları qadının şənliyini daha da artırdı.

"Əgər hamı sənə kimi bədbəxt olsaydı, səhər tezdən hamımız ölmüş olardıq", - deyə o, qəhqəhə çəkdi. Bu tutqun fəlsəfədəki komediyı anlamayan qız papağını götürüb başına taxdı. Yaşlı qadın istehza ilə onu izlədi, o isə ayaqları ilə yerə zəncəfil dəstəsi, çirkli papaq və birə dişləməsi ilə izdihamın arasına girdi.

Nə qədər kiçik olsa da, dişləmə məlum dünyanın demək olar ki, yarısını udmaq üçün kifayət qədər böyük olardı.

Cəmi bir neçə gün ərzində xəstəliyin yayılması Çin kəndini sunami kimi bürüdü. Yer kürəsinə və onun üzərində sürünən heyvanlara və həşəratlara ən yaxın olan uşaqlar ilk xəstələnən və ölənlər oldular. İnfeksiyanın xəstələnmə nisbəti sümük idi.

soyuq, təxminən yetmiş beş faizə qədər yüksəlirdi. Mülayim qış xəstəliyinin yayılması üçün ideal şərait yaratdı və qarşından gələn isti hava insanlar üçün daha dağıdıcı, bakteriyalar üçün daha bol olacaqdı. Cəhənnəm sevincə verilməsə də, faciəli insan infeksiyası anında Lüsifael qaçdı. İnsan yetkin idi.

İsti hava Ölümə bol məhsul vermək üçün ideal idi. Ölüm isə bol məhsul biçmək üçün hazır vəziyyətdə olan təcrübəli muzdlu işçi kimi cilalanmış və parıldayan dəryazla həmişə hazır vəziyyətdə dayanırdı.

Vəbaya yoluxanlar qəfildən ölürdülər, çünki mikrob onların immun sistemlərini tamamilə məhv edirdi. O, limfa düyünlərinə hücum edərək onları yararsız hala salırdı. Qurbanın bədənini tamamilə boğulmadan əvvəl özünü müdafiə etmək üçün çox az vaxt keçirdi. Hemorragik qan qurbanların dərisinin altında qara ləkələrlə toplandı və onların yoluxmuş bədən mayeləri - qan, tər və ifrazatları - dəhşətli bir qoxu daşıyırdı.

Bubonik Taun Cəhənnəmin daha ağıllı planlarından biri idi. Lusifaelin nəfəsi hiyləgər idi və onun arzusu düşmənlərini tamamilə məhv etmək idi. Beləliklə, taun kimyəvi bir forma dəyişdiricisi idi: bir formada əldə etmədiyi şeyə digərlərində nail oldu. Xəstəlik dəyişdi və ikinci bir infeksiya dalğası, sonra isə üçüncü bir dalğa insan həyatı sahəsində qaranlıq yolunu tutdu. Ağciyər taunu qurbanlarının ağciyərlərinə yoluxdu və orada o qədər sürətlə çoxaldı ki, bədbəxt qurbanın sinə boşluğu infeksiyadan sonrakı günlər ərzində şişdi və qanla doldu. Bəziləri bubonik taundan sağ çıxsa da, ağciyər taunu heç kimi əsir götürmədi. Daha da pisi, infeksiya öskürək və ya asqırma yolu ilə asanlıqla ötürülürdü - ölüm havanı doldurdu.

İnfeksiyanın üçüncü forması ən ölümcül oldu. Septisemik taun qana hücum edərək bədən toxumasının hər bir hissəsini vəhşicəsinə çoxalan basil ilə doldurdu. Qurbanlar bir neçə saat ərzində öldülər, daxili orqanları isə sanki yüksək yoluxucu qan hovuzlarında mayeləşdi. Taunun ağciyərlərə keçən forması kimi, septisemik infeksiya da demək olar ki, yüz faiz ölümcül idi.

Vəba mənbəyindən sürətlə yayılaraq kəndləri bürüdü. Artıq vəbaya məruz qalan ətraf kənd və qəsəbələrin dördü bir neçə gün ərzində məhv oldu. Sonrakı həftələrdə yüz minlərlə yoluxmuş ölü açıq sahələrə səpələndi, çünki infeksiya qorxusundan onları basdırmağa cəsarət edənlər az idi. Milçək populyasiyası sürətlə artdı, çürümüş cəsədlər sürfələri üçün yaxşı inkubatorlar oldu. Ölkənin daha inkişaf etmiş ərazilərində qaralmış, şişmiş cəsədlərin qoxusu o qədər cəmləşmişdi ki, ölü bir kənd küləkdə təxminən on mil məsafədə hiss olunurdu. On minlərlə insan ucqar, məskunlaşmamış ərazilərə sığındıqca kütləvi köç başladı.

Hətta panikaya düşmüş səyahətçilərin uçuşu zamanı belə, çürümüş insanların qalıqları, bəzən isə bütöv kəndlər ilə dolu olan köhnə yollardan qaçınmaq məcburiyyətində qalırdılar. Kənd yolları tez-tez hələ də ölü atlara qoşulmuş milçəklərlə dolu arabalarla bağlanırdı. Ölüm və çürümə hər yerdə hökm sürürdü. Vəba hökm sürürdü və insanlar onun kölləri idilər. Böyük Vəba on altı ağır ildə otuz beş milyondan çox çinlinin həyatına son qoydu, lakin yenə də doymadı. Vəba səssizcə Mesopotamiya və Kiçik Asiyaya doğru irəlilədi, Çin kimi onları da viran qoydu , qisasçı, quldur dəstəsi kimi bütün qitələri bürüdü.

Xəstəlik Asiya sivilizasiyasının bütün damarlarına yayılaraq Monqolustanın ürəyindən keçən ticarət yollarını izləyirdi. Şərq mallarını Aralıq dənizinə daşıyan qədim karvan yolu olan İpək Yolu indi Ölümün təyin etdiyi xidmətçini Avropaya aparırdı. Həqiqətən də, Ölüm pis bir meh kimi torpağa üfürərək havanı çürümənin qoxusu ilə bulaşdırırdı. Onun müqəddəs olmayan qoxusu hətta göyləri belə keyitməyə kifayət qədər yetişmişdi. Tarixdəki dəhşətli hadisələrin həmişə etdiyi kimi, Lüsifaelin mesajı bütün torpaqlara yayıldı - o, tezliklə öz mülkünü geri alacaqdı.

[1-ci fəslin sonu]



Bu ədəbi əsər yaradıldı

yalnız həsr olunmuş şəkildə

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —



~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~